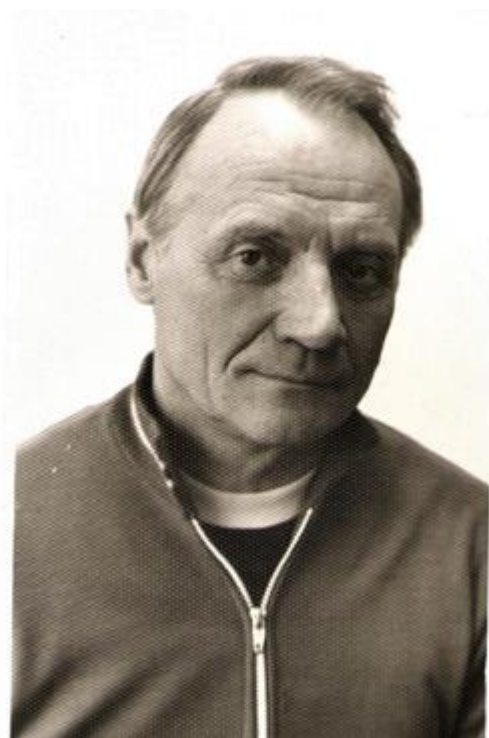

AR SPORTU SIRDĪ - SPORTA SKOLOTĀJS

GUNĀRS KRŪMIŅŠ

Sarmīte Praudiņa Naukšēnu pagasta
bibliotēkas vadītāja
2021

Sports visos laikos ir bijis vienotājs un lepnums. Latvijai ir olimpiskie čempioni, pasaules un Eiropas čempioni. Tie ir Latvijas stiprie cilvēki – pasaules sporta līderi, kurus sportā ievadījuši un kārtīgus pamatus ielikuši sporta skolotāji, treneri.

Sakot paldies šodienas aktīvistiem, nedrīkstam aizmirst pagātnes, jau aizsaulē aizgājušos, izcilniekus.

Naukšēnieši jau izsenis ir bijuši lieli sporta cienītāji, taču tādu kārtīgu apgriezīenu ar izcilēm panākumiem sāka no 1956. gada, kad Naukšēnu vidusskolā par sporta skolotāju sāka strādāt skolotājs Gunārs Krūmiņš.

Gunāra Krūmiņa dzīves stāsts.

Gunārs Krūmiņš dzimis 1933. gada 28. jūlijā Valkas apriņķī Annas pagasta “Umernieki”, kalpotāju ģimenē. Tēvs strādāja uz dzelzceļa kā priekšstrādnieks, māte māsaimniecībā. 1937. gadā ģimene pārcēlās dzīvot uz Rūjienas rajona Ternejas ciema Dzelzceļa sargu māju. 1940. gadā Gunārs iesāka skolas gaitas Pendigas 4 – gadīgajā skolā, kurā mācījās līdz 1942. gada janvārim, kad tēvs, mainīdams darba vietu, pārcēlās dzīvot uz Ternejas ciema “Āboltiņiem”. Izglītību Gunārs turpināja Rūjienas pilsētas 7 – gadīgajā skolā. 1946. gadā, beidzis 7- gadīgo skolu un, iestājās Rūjienas vidusskolā, kuru absolvēja 1950. gadā. Jaunietis nolēma kļūt par skolotāju un iestājās Rīgas Leona Paegles 1. vidusskolā fizikālās pedagoģiskajā klasē, kur mācījās no 1950. gada 1. septembra līdz 1951. gada 21. jūnijam. Pēc pedagoģiskās klases beigšanas Izglītības Ministrija nozīmēja darbā uz Rūjienas rajonu. Gatavības apliecībā ierakstīts, ka Krūmiņam Gunāram Jāņa dēlam piešķirts pamatskolas skolotāja nosaukums.

18 gadu vecumā Gunārs sāka strādāt par skolotāju Jeru 7- gadīgajā skolā.

1952. gada vasarā pienāca pavēste no kara komisariāta, ka būs jāiet dienēt. Tad Gunārs izšķīrās par studēšanu Latvijas Valsts Fiziskās kultūras institūtā, jo no augstskolām dienēt neņēma.

1956. gada 28. jūnijā tika saņemts augstskolas diploms ar lēmumu Krūmiņam G. J. piešķirt fiziskās audzināšanas pasniedzēja kvalifikāciju.

1956./57. mācību gadā Naukšēnos veidojās vidusskola un skolas vadība meklēja fizikālās skolotāju. No 1956. gada 1. augusta – 1974. gada jūnijam Naukšēnu vidusskolas sporta skolotājs un fiziskās kultūras kolektīva “Liesma” metodiķis.

No 1974. gada – 1987. gadam strādā par Valmieras 4. vidusskolas sporta skolotāju, peldbaseina komandantu.

No 1987. gada – 1997. gadam par Valmieras sporta skolas direktoru.

1997. gada oktobrī mācību centrā “BUTS” pabeidza viena mēneša kursus un ieguva jaunu profesiju “Zemspiedīnu katlu mašīnists”.

No 1997. gada novembra strādāja Valmieras 5. vidusskolā par zemspiedīna katlu mašīnistu (tas bija sezonāls darbs) līdz 2003. gadam.

No 2003. gada – 2009. gada jūlijam atsāk darbu Bērnu sporta skolā par skolu metodiķi.

2009. gada 30. jūnijā, 76 gadu vecumā, dodas pelnītā atpūtā.

2016. gada 4. augustā devies mūžībā.

Sieva – skolotāja Līga Anitra Krūmiņa (dzimusi Vēliņa), dēls Varis Krūmiņš – basketbola treneris, dēls Guntars Krūmiņš – sporta skolotājs.

Gunāra Krūmiņa darba gaitas un devums Naukšēniem.

Gunārs Krūmiņš 1956. gada 1. augustā sāka strādāt par Naukšēnu vidusskolas sporta skolotāju. Mācīja arī rasēšanu un militāro mācību. Visa fiziskā audzināšana tika nodota jaunā skolotāja rokās.

Gunāra Krūmiņa atmiņas: "Sporta inventārs bija diezgan trūcīgs, sporta stundas bija jāveda skolas aktu zālē, kur blakus uz skatuves aiz primitīvas sienas strādāja pirmā klase. Neapskaužami! Pie skolas vēl bija aptuveni volejbola un basketbola laukumi, lecamedre. Skrējām pa celiņiem, kas veda ap skolas zālājiem. Krosiem un slēpošanai derēja skolas apkārtnē un Brantiņmežs."

1950. gadu sākums. Sporta nodarbības skolas sporta laukumā. Aizmugurē vingrošanas nestandarta iekārtas. Internāta ēkai vēl kara laika krāsojums.

Rūjienas rajona skolēnu spartakiādes atklāšana – 1957./1958.m.g.

Neskatoties uz to, ka sporta bāze necīga, par veiksmīgajiem Naukšēnu vidusskolas startiem vēsta laikraksts "Padomju Jaunatne"(Nr.204, 15.10.1961.): "Rajona vidusskolu vērtējumā pirmajā grupā uzvarēja Valmieras 11 komjauniešu varoņu vidusskolas vieglatlēti, bet 2. grupā – Naukšēnu vidusskola,

kas apsteidza 1. grupā startējošās Rūjienas un Mazsalacas vidusskolas komandas. Naukšēnu vidusskolas fizikultūrieši, kurus trenē fiziskās audzināšanas skolotājs b. Krūmiņš, ne vienu vien reizi bijuši ciets rieksts pārējām rajona vidusskolām.”

Starts skolas Rudens krosam Brantiņmežā - 1961. gads

Jaunais sporta skolotājs bija pilns neizsīkstošas enerģijas un darba rosmes, bet ko tas viss līdzēja, ja nebija vietas, kur lietderīgi izmantot šo enerģiju, kur varētu strādāt pa īstam. 1960. gadā, kad līdz Naukšēnu vidusskolai nonāca Latvijas PSR Izglītības ministrijas pavēle “Par sporta bāzu celtniecības trīsgadu plānu”, direktoram Oļģertam Treijam un Gunāram Krūmiņam bija skaidrs – jāsāk celt sporta zāle. Sporta zāles celtniecība tika veikta ar kolhoza speciālistu palīdzību un vecāko klašu skolēnu iesaistīšanu. Skolēni vien, strādājot zāles celtniecības darbos, padarījuši tās izbūvi lētāku par vairāk nekā 2500 rubļiem. Vissliktāk klājās basketbola laukumam, kas ietilpa, pēc projekta, tikai no sienas līdz sienai, bet skatītājiem jāsēž laukumā. Tad kaut kādus metrus piemērija klāt, cerot, ka neliks jau uzbūvēto nojaukt. Viss beidzās labi.

Jaunās sporta zāles celtniecība 1961./1962. gads

Laikraksts "Sports" jau 1962. gada 13. septembrī vēsta: "Daudz atzinīgu vārdu dzirdēts par Gunāru Krūmiņu, Naukšēnu vidusskolas fiziskās audzināšanas skolotāju un kolhoza "Liesma" fizikultūras kolektīva priekšsēdētāju. Un, lūk, esam Naukšēnu vidusskolā. Rit fiziskās audzināšanas stunda. Svaigi uzraktās lecamedrēs meitenes un zēni apgūst augstlēcšanas un tāllēcšanas tehniku. Skolas parkā volejbola, basketbola laukumi, vieglatlētikas sektori. Bet turpat iepretī paceļas jauna celtne. Tā jaunā sporta zāle, ko kopīgiem spēkiem uzcēluši kolhoza un skolas kolektīvs. "Šogad strādāsim pavisam citādi. Zālē uguns vakaros degs ilgi," tā teic Gunārs. Skolas direktors O. Treijs, kurš vienmēr interesējies par fizikultūriešu vajadzībām, saka: "Gunārs jau sešus gadus strādā šajā skolā un ir iemantojis autoritāti un cieņu gan skolā, gan apkārtnē. Viņa nopelns ir arī mūsu sasniegumi." Un tā ciešā lauku darba rūķu un skolas sadarbībā izaugusi sporta zāle, kopīgi strādājot, aug meistarība un masveidība. Bet G. Krūmiņš kopā ar kolhoza priekšsēdētāju un skolas direktoru jau domā par īstu stadionu."

1962. gada 27. oktobra vakarā notika svinīga skolas sporta zāles atklāšana. "Pa visiem ceļiem uz iemīļoto skolu tovakar plūda ļaudis – gan bērni un to vecāki, gan arī tādi, kam ar skolu vairs nav nekādu sakaru. Ikviens gribēja būt šī ievērojamā notikuma aculiecinieks. Klāt bija ilgi gaidītais brīdis : svētku viesi, kuru vidū bija arī VEF basketbola meistarkomandas dalībnieki ar Nopelniem bagāto treneri A. Kraukli.

Treneris Alfrēds Krauklis atklāj sporta zāli

Direktors daudz atzinīgu vārdu veltīja arī savam tuvākajam palīgam zāles celtniecībā – fiziskās audzināšanas pasniedzējam Gunāram Krūmiņam." (D. Mušperts "Pašu rokām, pašu spēkiem", "Sports", Nr. 133, 13.11.1962.)

Apbalvojumu saņem skolotājs Gunārs Krūmiņš

Direktors Oļģerts Treija uz atklāšanu uzaicināja VEF basketbolistus ar treneri A. Kraukli priekšgalā. *Priekšnesumus sniedza mākslas vingrotājas un bokseri.*

Ar kolhoza palīdzību gadu no gada Rūjas upē bija iekārtota 25 metru peldētava ar diviem celiņiem.

Skolas sacensības peldēšanā

Ar katru gadu neatlaidīgāk par uzvaru komandu vērtējumā cīnījās Naukšēnu vidusskolas jaunie vieglatlēti. Fizikultūras skolotājam Gunāram Krūmiņam izdevies panākt, ka tagad naukšēnieši bieži vien ir nopietni sāncenši Valmieras vidusskolām.

Naukšēnu vidusskolas fizikolektīvs rīko arī draudzības sacensības volejbolā un basketbolā starp kaimiņiem – Kārķu, Jeru, Rūjienas un Strenču skolām.

1964. gadā Naukšēnu vidusskolas basketbolistes izcīna ceļojošo kausu, pārspējot Gaujienas internātskolas basketbolistes, šajā pašā gadā republikas pionieru spartakiādē zonas sacensībās

rokasbumbā uzvarēja Naukšēnu vidusskolas meitenes. Tā šis sasniegumu saraksts var tupināties. Par Naukšēnu vidusskolas skolēnu sasniegumiem: vieglatlētikā, riteņbraukšanā, vingrošanā, volejbolā, basketbolā, rokas bumbās, peldēšanā vēsta laikraksti "Sports", "Darba Karogs", "Liesma", "Padomju Jaunatne" un citi.

Spartakiādes atklāšanas parāde Valkā 1965.gada jūnijā

Intervijā laikrakstam "Sports" (Nr. 175, 07.11.2974.) Gunāra Krūmiņa teiktais: "Fiziskā audzināšanas skolotājam vispirms jā rūpējas par sava audzēkņa stāju un veselību un tikai pēc tam – par viņa sportisko rezultātu izaugsmi. Vērtējot rezultātus, nedrīkst atstāt mācību darbu tikai uz skolotāja sirdsapziņu, ieliekot atzīmi par padarītā vienu, galvenokārt, sporta daļu. No maniem audzēkņiem vairāk nekā divdesmit strādā fizikultūras un sporta darbā. Viņi nākuši no to zēnu un meiteņu vidus, ar kuriem esmu runājis, bet ne aģitējis. Sporta darbs jāmīl. Ne vārdos un pie televizora ekrāna, bet darbos."

Kā atzina toreizējais skolas direktors Oļģerts Treijs - tā nebija nejaušība, ka daudzi skolas beidzēji turpināja izglītību Latvijas Valsts Fiziskās kultūras institūtā.

Laikraksts "Darba Karogs" (14.09.1965.) vēsta: "Tā Naukšēnu vidusskolas tuvumā skolas un kolhoza jaunieši ierīkojuši teicamu volejbola un basketbola laukumus, kā arī lēkšanu un mešanu sektorus ar tenisita segumu."

Sešdesmito gadu beigās tika izbūvēts skolas un kolhoza kopīgs stadions. Stadiona plānošanu un nosprašanu veica kolhoza agronoms Vilis Baunis, bet celtniecības darbus sporta skolotājs Gunārs kopā ar vidusskolēniem. Ar transportu izlīdzēja kolhozs. Divas dienas ar kolhoza mašīnām no Valmieras Daliņa stadiona uz Naukšēniem veda skrejceļa veco izdedžu segumu, kas pietika visam stadiona aplim,

jo pilsētas stadionā uzklāja bituma segumu. Skolēni skolotājas Ilgas Ivanovas vadībā stādīja dzīvžogu un kociņus.

G. Krūmiņš, V. Baunis un kolhoza "Liesma" priekšsēdētājs E. Širavs apspriež stadiona celtniecības gaitu.

Stadiona atklāšanā notika sacensības vieglatlētikā un futbolā.

Līdz ar sporta bāzes izveidošanu, sākas arī aktīva sporta dzīve Naukšēnos. Naukšēnos ļaudis negarlaikojās, bet aizrāvās ar sportu. Par to jāpateicas vietējās vidusskolas skolotājam Gunāram Krūmiņam. Rītos viņš mācīja bērniem spert pirmos soļus uz ledus vai tvert bumbu, bet pievakarē pie viņa ieradās tēvi, lai trenētos un sacenstos. Pirmie gadi kolhozā “Liesma” tikai ar entuziasmu, bez algas, līdz saimniecības vadītājs Elmārs Šīravs uzaicināja par metodiķi. Naukšēnos, pēc Gunāra teiktā, gandrīz visi bija slimi ar sportu: augstā līmenī volejbols, svarcelšana, vieglatlētika, šaušana, basketbols Sporta svētki un sacensības kolhozā parasti notika sestdienās un svētdienās. Daudziem tā bija izklaide, bet sporta vadītājam visistākā darba diena.

Sacensības virves vilkšanā – viens no iecienītākajiem sporta veidiem

Sacensības izlases komanda Jeros 1956. gada rudenī

Kolhozs “Liesma” bija Naukšēnu pagasta centrs, kuram laika gaitā tika pievienoti apkārtējie kolhozi, bet sports vienoja visus pagasta iedzīvotājus. 2 reizes gadā tiek rīkotas vietējas nozīmes spartakiādes. Sportisti sacensības vairākos sporta veidos.

Laikraksts “Liesma” (24.02.1962.) vēsta: “Vislabākie panākumi ir kolhoza “Liesma” fizkultūriešiem (kolhoza valdes priekšsēdētājs E. Šīravs, fizkolektīva priekšsēdētājs G. Krūmiņš). Fizkultūras kolektīvā

iesaistīti 79 biedri jeb 28% no visiem strādājošajiem kolhozā, sagatavoti 14 trešās un trīs jaunatnes klases sportisti, 11 fizikultūrieši nolikuši GDA normas, 6 sporta veidos rīkotas spartakiādes kolhoza brigādēs, kolektīvs piedalījies dažādu sporta veidu sacensībās gan savā kolhozā, gan rajona mērogā.

*“Liesmas” sportisti
Valkas stadionā
1964. gads*

Gunārs Krūmiņš ar ceļojošo sarkano karogu pirmo reizi par sasniegumiem 1964. gadā

Enerģiski strādā fizikolektīva vadītājs, Naukšēnu vidusskolas skolotājs Gunārs Krūmiņš, kas pratis kolektīvā iesaistīt gan jauniešus, gan arī vecākus kolhozniekus.

Rakstā “Spartakiāde sākās kolhozā” (“Liesma” Nr. 90, 10.06.1967.) raksta: “Viens no rosīgākajiem rajona fizikultūras kolektīviem ir Naukšēnu ciema kolhozā “Liesma”. Pašreiz tas apvieno ap 90 fizikultūriešu – dažādu profesiju un vecuma ļaudis. Šajā pašā rakstā G. Krūmiņš stāsta, ka spartakiādes mūsu kolhozā sākas jau janvārī un turpinās visu gadu. Ziemā un pavasarī notika sacensības svarcelšanā, slēpošanā, galda tenisā, novusā, šahā, dambretē un citos sporta veidos. Piedalījāmies arī rajona spartakiādes sacensībās. Fiziskā kultūra un sports kļuvis par mūsu arteļa biedru dzīves neatņemamu

sastāvdaļu. Piemēram, pērn uz vietas notika ap 40 sarīkojumu, bet kolhoza fizkultūrieši piedalījās vairāk nekā 80 dažādās sacensībās.”

Naukšēnu ciema sacensībās šahā un slēpošanā

Rakstā “Ciems pie jūras” (“Liesma”, Nr. 99, 27.06.1967.) raksta: “Vidusskolas skolotājs Gunārs Krūmiņš desmit gados izveidojis fizkultūras kolektīvu par vienu no spēcīgākajiem republikā. Sarkanajā stūrītī redzami “lietiski pierādījumi” – PSRS Sporta biedrību un organizāciju savienības Centrālās padomes Goda raksts, Latvijas republikas arodbiedrības padomes ceļojošais karogs (trešo gadu), vimpeli, kausi. Arī pašiem ir divi ceļojošie kausi brigāžu komandām: viens – par uzvaru kolhoza spartakiādē, otrs – par masveidību.”

Savukārt “1968. gada 8. jūnija laikraksts “Liesma”, rakstā “Kad sportu mīl” teic, ka šī fizkolektīva panākumi mērojami ne tikai ar izcīnīta kausu un medaļu skaitu. Te daudz dara sporta masveidības celšanai – klases sportistu un sabiedrisko kadru sagatavošanai. Lūk daži skaitļi. Sākot ar 1962. gadu, kolhozā “Liesma” sagatavoti 5 pirmās, 40 otrās un ap 150 trešās klases sportistu, ap 40 sabiedrisko instruktoru un sporta tiesnešu. Fizkultūras kolektīvā ir vairāk nekā 100 biedru. Tie ir dažādu vecuma un specialitāšu pārstāvji. Pirmo reizi noorganizēta veselības spartakiāde. Tajā piedalījās sievietes un vīrieši vecāki par 30 gadiem . Tas palīdzēja paaugstināt masveidību.”

Naukšēnu volejbolistes, vairāku sacensību uzvarētājas: no kreisās puses L Krūmiņa, S. Zariņa, R. Zandersone, Dz. Krievāne, M. Meldere, I. Ozoliņa

Sacensību uzvarētāji Naukšēnu volejbolisti: No kreisās puses G. Krūmiņš, A. Krievāns, J. Grinbergs, J. Štrauhs, I. Vīksne, K. Zeltiņš

Arī partijas pirmorganizācijas sekretārs Aivars Dreimanis raksta: Sports pie mums ir cieņā. Ar to nodarbojas gan jaunieši, gan gados vecāki cilvēki, uzskatot, ka tas ir labākais atpūtas veids. Sacensības notiek 17 sporta veidos – vieglatlētika, volejbols, basketbols, futbols, šaušana, riteņbraukšana, peldēšana, šahs, galda teniss, novuss, svarcelšana, slēpošana un citi. Fizkolektīvā iesaistījušies 144 biedri. Rosīgākās sekcijas ir – volejbola, slēpošanas, svarcelšanas, šaha, novusa, dambretes un šaušanas. Tajās sasniegti labākie rādītāji. Lai propagandētu un labāk parādītu fizkultūras darbu, kantora telpās iekārtots fizkultūras stūrītis. Izstādītas visas sportistu iegūtās “trofejas” – kausi, vimpeļi, Goda raksti. Redzamā vietā novietots Valmieras rajona Darbaļaužu deputātu padomes un BSB “Vārpa” rajona ceļojošais karogs labākajam fiziskās kultūras kolektīvam. Fizkultūras stūrītī izvietoti labāko sportistu portreti, rekordu tabulas, sacensību nolikumi.” (“Liesma”, Nr. 125, 09.08.1969.)

Stends – aktīvāko sportistu fotogrāfijas un izcīnītās balvas

Par aktīvu darbu un sasniegumiem sportā Gunārs Krūmiņš 1970. gada augustā noorganizēja ekskursiju uz Ļeņingradu. Šī brauciena ietvaros sportisti vēroja PSRS un ASV vieglatlētu sacensības.

Lai veicinātu padomju cilvēku vispusīgu fizisko attīstību, PSKP

Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome 1972. gada sākumā pieņēma lēmumu par jaunā kompleksa "Gatavs darbam un PSRS aizsardzībai" ieviešanu. Par to, kā šo lēmumu īsteno Naukšēnos, pastāstīja rajona Darbaļaužu deputātu padomes pastāvīgās kultūras, izglītības un sporta komisijas sekretārs, Naukšēnu vidusskolas skolotājs, kolhoza "Liesma" fizikultūras kolektīva priekšsēdētājs Gunārs Krūmiņš: "Manuprāt, lai sekmīgi nokārtotu GDA normas, ir nepieciešami ļoti intensīvi un regulāri treniņi. It sevišķi tas ir sakāms par 3. un 4. GDA veselības pakāpi (19 – 20. veci), šeit prasības ir ļoti augstas, un tās izpildīt ar labiem rezultātiem var tikai tas, kas ir patiess draugs ar sportu. Viegļāk veicas 5. pakāpei un jaunākajām grupām, tur normas izpildīt mazliet vienkāršāk. Ceru, ka mūsu kolektīvā uzsāktais darbs neapsīks, enerģijas liesmiņa, kas strāvo mūsu biedros, neapdzīsīs, un mēs visi sekmīgi nokārtosim jaunās GDA normas". ("Liesma", Nr. 189, 02.12.1972.)

Gunārs krūmiņš pats fotografēja sacensības, pa nakti attīstīja filmiņas un fotogrāfijas, lai jau nākamajā vai aiznākamajā dienā tās būtu skolā pie sienas. Parasti fotogrāfijas tika izgatavotas divos eksemplāros, lai arī sportistam paliktu par atmiņu. Tas bija tikpat kā diploms.

Šajos garajos gados (1959. – 1974. g.) G. Krūmiņa darbības laikā notika draudzības sacensības: ar Valkas rajona Kārķu, Blomes, Valkas sportistiem;

Valmieras rajonā ar Austrumu, Burtnieku, Rencēnu, Bērzaines, Jeru, Ziemeļu, Rūjienas un Mazsalacas sportistiem; Limbažu rajonā ar Umurgas, Puikules, Ārciema sportistiem; Igaunijas PSR ar Moisakilas linu fabrikas sportistiem.

Attēlā Gunārs Krūmiņš un Moisakilas sporta vadītājs Arnoldu Kull

Draudzības sacensības ar "Latvijas papīra" sportistiem

1974. gadā Gunārs Krūmiņš, 41 gadu vecumā bija otrs jaunākais sporta skolotājs Latvijā, kurš kļuva par Latvijas PSR Nopelniem bagāto skolotāju. Intervijā laikrakstam "Liesma" (Nr. 117, 26.06.2013.) stāsta: "Iznāca tā, ka 1974. gada augustā, kad nolasīja pavēli, jau biju Valmierā, un man pat bija neērti, ka Naukšēnos par skolu un kolhozu to biju nopelnījis un aizgāju prom."

Kolhoza "Liesma" fizkultūras kolektīva nozīmīgākās uzvaras no 1959. gada līdz 1974. gadam.

Rūjienas rajona vasaras spartakiāde (1959. gads): pēc deviņiem sporta veidiem 1. grupā (pilsētas un ciemi) 3. vieta Naukšēnu ciems (aiz Rūjienas un Moisakilas), 2. grupa (kolhozi) – 1. vieta "Liesma"
Valmieras rajona meistarsacīkstes volejbolā (1959. gada rudenī) – sievietēm 1. vietā kolhozs "Liesma", vīriešiem 2. vieta kolhozs "Liesma".

1962. gads Latvijas lauku kolektīvu sacensībās Kandavā – "Liesmas" volejbolistēm 1. vieta.

1963. gads – "Liesmas" fizkolektīvu apbalvo ar Vissavienības SBOS Goda rakstu.

1964. gadā rajona kolhozu vasaras spartakiādē kopvērtējumā 1. vieta. Latvijas PSR Latvija republikāniskās arodbiedrības padomes (LRAP) Ceļojošais sarkanais karogs lauku fizkultūras kolektīvu grupā kolhozam "Liesma". Izcīņa notika pirmo reizi. Karogam līdzī prēmija – 500 rbļ. inventāra iegādei. Spartakiādē piedalījās 86 kolhoza "Liesma" sportisti.

1965. gadā Valkas rajona kolhozu ziemas spartakiādē kopvērtējumā 1. vieta. LRAP ceļojošo karogu kolhozs "Liesma" ieguva otro gadu pēc kārtas. Vissavienības fizkultūriešu dienas atzīmēšanas sarīkojumā Daugavas centrālajā stadionā savā uzrunā Latvijas PSR SBOS priekšsēdētājs R. Elsbergs pozitīvi vērtē kolhoza "Liesma" un Naukšēnu vidusskolas fizkultūriešu veikumu un sadarbību.

1966. gadā Valkas rajona ziemas spartakiādē kopvērtējumā 1. vieta. LRAP Ceļojošais karogs izcīnīts trešo gadu pēc kārtas.

1967. gads Valmiera rajona ziemas spartakiādē 1. vieta un LRAP Ceļojošais karogs ceturto reizi.

1968. gads LRAP ceļojošais karogs 5. reizi kolhozam "Liesma"

1969. gads LRAP Ceļojošais karogs 6. reizi kolhozam "Liesma"

Latvijas televīzijā notiek pārraide – īsfilma par "Liesmas" sportistiem – "Klusajā ciematā". Tiek parādītas kolhoza sacensības 6 sporta veidos.

1970. gadā BSB "Vārpa" un LRAP rīkotajā skatē par labāko fizkultūras kolektīvu laukos "Liesma" izcīnīja 2. vietu.

1971. gadā LRAP Ceļojošo karogu izcīna septīto reizi.

1972. gads. LRAP konkursā par labāko lauku fizkolektīvu "Liesmai" 3. vieta.

1973. gadā LRAP Sarkanā karoga izcīņā "Liesmas" fizkultūras kolektīvs izcīna 2. vietu.

1974. gadā izcīnītas pirmās vietas gan ziemas, gan vasaras rajona spartakiādēs kopvērtējumā.

Tātad no 1964. gada – 1973. gadam "Liesma" izcīna LRAP Ceļojošo karogu labākajam lauku kolektīvam

7 reizes, 2 reizes otrajā vietā, vienu reizi 3. vietā .

Darbs Valmierā.

1974. gada vasarā Krūmiņu ģimene pārceļas uz dzīvi Valmierā. Sievai Līgai Anitrai Krūmiņai, skolotājai, piedāvā sekretāres darbu rajona izpildkomitejā, dēls Varis trenējas basketbolā Valmierā, grūti izbraukāt. Ģimenei jābūt kopā un arī Gunārs sāk strādāt Valmieras 4. vidusskolā. Pirmais amats šajā skolā – sporta skolotājs, bet pēc gada, kad pabeidza peldbaseina būvi kļuva par peldbaseina komandantu.

Skolā veidojās fizikultūras un sporta komplekss, tam nepieciešama laba bāze. Skolā darbojās spēcīgs fizikultūras skolotāju kolektīvs, izauga izcili sportisti: Ulla un Rodžers Lodziņi, Egils Grava, Ainārs Ķīksis, Māris Petraško Nenoliedzami ir Gunāra nopelni peldbaseina attīstībā .

No 1987. gada desmit gadus Gunārs Krūmiņš ir Valmieras sporta skolas direktors. “Bija jau interesants tas darbs sporta skolā, mēs gājām pa spici, bijām bagātākie ar sporta bāzēm, strādāja baigi labie kadri un visās sacensībās bijām starp labākajiem.” (“Liesma” 26.07.2013.) Pēc desmit nostrādātajiem gadiem Sporta skolā, lūdz iet pensijā, lai arī spēka vēl netrūkst. Pēc viņa iniciatīvas Valmierā tapusi – futbola stadiona ēka Limbažu ielā un basketbola angārs pie Valmieras Valsts ģimnāzijas.

Piecus gadus Gunārs strādā 5. vidusskolā par kurinātāju, jo ar pensiju vien būtu pagrūti.

No 2003. gada atsāk darba gaitas Bērnu sporta skolā un nostrādā līdz 2009. gada 1. jūlijam. Tur, ar sev raksturīgo izdomu un entuziasmu, veica skolu metodiķa pienākumus.

Pie viņa sporta gaitas uzsākuši pazīstamie basketbola treneri Alvilis Kaufmanis, Ojārs Melderis un paša dēls Varis Krūmiņš.

Valmieras sporta gada ballē Sporta laureāts 2012 Gunāram Krūmiņam pasniegta balva Par mūža ieguldījumu sportā. Kamēr vien veselība atļāva, viņš bija klāt katrā nozīmīgā sporta pasākumā.

Valmieras Sporta Laureāts 2012. Sporta skolas direktore Līga Dzene sveic Gunāru Krūmiņu, apbalvojums “Par mūža ieguldījumu sportā”.

Atmiņās par sporta skolotāju, metodiķi Gunāru Krūmiņu.

“Tajos laikos ļoti prestižs sporta veids bija virves vilkšana – 5 vīri pret pieciem. Neaizmirstamas vietējās virves vilkšanas sacensības starp brigādēm Parasti vīri atbrauca ar zirgiem un kājās bija garie kerzas zābaki. Pēc tam viss, kā jau pienākas stipriem vīriem, dziesmas, lielīšanās un pārvilkšanās. Rajona spartakiādēs Naukšēnu virves vilcēji bija kā etalons pārējiem. Pa daudziem gadiem nezaudēja ne reizi.

Mans teiktais jau nenozīmē, ka tajos laikos ap 1970. gadu, cilvēki rāvās uz sporta kā negudri. Nebūt nē! Tas bija milzīgs Gunāra darba ieguldījuma rezultāts. Pārsteidza tas, ka par šo darbu viņš nesaņēma atalgojumu. Kolhoza priekšsēdētājs kādā valdes sēdē, kad es ierosināju, ka par šo milzīgo darbu jāsaņem atalgojums, teica: “Sports ir vienīgais, ar ko mūs pazīst rajonā un Latvijā”. No tā laika Gunārs saņēma nelielu atalgojumu.

GDA daudzciņā ietilpa šaušana, pievilkšanās pie stieņa, granātas mešana, 60 metru skrējieni un forsēti 6 km pārgājiens. Notika vietējās sacensības. Vīri bija ar mieru darīt visu, tikai ne 6 km pārgājienu. Uz pēdējo disciplīnu bija pasūtīta automašīna. Visiem lika sakāpt mašīnā un aizveda 6 km attālumā no Naukšēniem, lai mājās tiek katrs kā grib. Rezultātā izvērtās ļoti jautrs pasākums.

Man neizdzēšamā atmiņā palicis redzētais PSRS un ASV vieglatlētu meistarsacīkstes Ļeņingradā, kad PSRS karogu stadionā ienes Jānis Lūsis. Šo pasākumu noorganizēja Gunārs.”

(Aldonis Krievāns – viens no aktīvākajiem sportistiem Naukšēnos, volejbola komandas kapteinis)

Uz starta Pēteris Laizāns

“Ir palikušas ļoti pozitīvas atmiņas par savu sporta skolotāju. Skolotājs nekad nebija īdzīgs, vairāk ar smaidu darbā un sacensībās, nevis kā citi sporta darboņi – uzvilkti. Tajā laikā tika uzcelta sporta zāle, kas bija ļoti liels ieguvums stundu vadīšanā, sacensību rīkošanā un organizēšanā.

Skolā katru gadu notika sacensības dažādos sporta veidos: vieglatlētika, pavasara un rudens kross, volejbols, basketbols, slēpošana un citi. Katru gadu startējām rajona skolu spartakiādēs. Bija jāizstāv

ne tikai skolas gods, bet arī kolhoza "Liesma" gods sporta sacensībās. Notika kolhoza iekšējā spartakiāde starp brigādēm, kā arī rajona spartakiādes kolhoziem. Ja uzvarēja kādā no sporta veidiem, bija jāstartē arī republikas kolhozu spartakiādēs: sporta biedrības "Vārpa" rīkotajās sacensībās.

Pēc skolas beigšanas mana profesijas izvēle bija skaidra. Iestājos LVFKI. Esmu ļoti pateicīgs savam skolotājam Gunāram Krūmiņam, kas man iedeva ceļa maizi visam tālākajam dzīves posmam. Man institūtā nekad un nevienā no sporta veidiem nebija grūtības nokārtot ieskaites un eksāmenus.

Man, liekas, ka Gunārs bija viens no sporta fanātiķiem un labs sporta organizators. Ne velti viņam tika piešķirts Nopelniem bagātā skolotāja tituls."

(Pēteris Laizāns – bijušais Naukšēnu vidusskolas audzēknis, LVFKI absolvents)

"Būdams īsts lauku zēns, ļoti interesējos par sportu, tāpēc, pēc dokumentu iesniegšanas Naukšēnu vidusskolā, tūlīt devos pie stenda izpētīt skolas sporta rekordu sarakstu. Tad, protams, vēl nezināju, ka šī stenda un arī visas skolas uzskatāmās aģitācijas galvenais noformētājs ir, vēlāk mūsu dievinātais, godājamais, apbrīnojams, sporta skolotājs – Gunārs Krūmiņš.

Nav iespējams aptvert to darba apjomu, ko tajos gados veica mūsu skolotājs. Paralēli darbam skolā viņš bija arī vietējā kolhoza sporta darba organizators. Naukšēni pārsvarā bija Valmieras rajona sporta dzīves priekšgalā – gan skola, gan kolhozs. Savukārt Valmieras rajons ir bijis vienmēr republikas sporta līderis. Tāpēc varam tikai apbrīnot viena cilvēka darba spējas, lai gūtu tādus panākumus.

Gribu īpaši izcelt skolotāja organizatora prasmi. Kādi tik turnīri un mači tajos gados notika! Saprotams, ka vienam cilvēkam tas fiziski nav iespējams, tāpēc jāprot organizēt papildspēki. Skolā un kolhozā toreiz bija augstā līmenī fizkolektīvu darbs, bet galvenais organizators – skolotājs Gunārs. Bija jāprot sadarboties ar gan ar skolas, gan kolhoza vadību. To Gunārs prata.

Nezinu, vai tad, kad skolotājs studēja LVFKI, daudz ko apguva psiholoģijā, bet savā skolotāja darbā jau tad viņš, manuprāt, prata pielietot psihologa iemaņas. Atceros, mums sporta entuziastiem, viņš neuzbāzīgi prata norādīt uz mūsu katra spējām, nepilnībām, pie kā būtu jāpiestrādā. Visus gadus Naukšēnu vārds skanēja rajonā un republikā saistībā ar sportu, kamēr tur strādāja skolotājs Gunārs Krūmiņš." (Naukšēnu vidusskolas un LVFKI absolvents J. Krievs)

Valmieras rajona sacensībās šaušanā uzvarēja Dz.Parte, A.Miezis, skolotājs G. Krūmiņš, J. Krievs

"Mēs esam bagāti ar to, ko dzīvē nācies darīt, sajust, pārdzīvot un satikt. Varam būt gandarīti, ja dzīves pieturvietās gadījies satikt cilvēkus, kuru personības mūs bagātinājušas. Manā bagātību krātuve

noteikti ir arī Līga un Gunārs Krūmiņi. Līga un Gunārs kopā pavadīja vairāk nekā 50 gadus. Vienmēr skatījos un domāju, cik brīnišķīgi viņi viens otru papildina.

Trīs gadus Gunārs bija mans kolēģis skolā. Viņš bija arī ciema sieviešu volejbola komandas, kurā es spēlēju, treneris

Gunārs bija apveltīts ar lielisku humora izjūtu. Viņa humors bija asprātīgs un labsirdīgs.

Treniņos Gunārs mēdza atgādināt – nebaidies no bumbas. Vēl vairāk – Jaunajā gadā viņš man uzdāvināja bērnu grāmatiņu “Lauvēns, kas nebaidījās no tumsas”. Lauvēns bailes uzvarēja.

Labprāt ieklausījos Gunāra dotajos padomos. Viņš pazina cilvēkus. Nerunāja to, ko nezina un nesaprot. Gunāra padomi vienmēr lika pamatīgi domāt un izdarīt pareizo izvēli.

Kad Gunārs bija pensijā, dzīvoja Valmierā, lūdzu viņam palīdzēt papildināt bibliotēkas novadpētniecības nodaļu ar materiāliem par sportu Naukšēnos. Gunārs sagatavoja četrus pamatīgus albumus ar fotogrāfijām un aprakstiem savā skaistajā rokkrastā. Šajos albumos patiesībā arī lielākā daļa Gunāra dzīves. Lieliska dāvana Naukšēniem.”

(Brigita Ceriņa Naukšēnu vidusskolas skolotāja, ilggadējā Naukšēnu pagasta bibliotēkas vadītāja)

Volejbolistes: ar uzvarētāju kausu L. Krūmiņa, B. Ceriņa, S. Zariņa, R. Zandersone, Dz. Krievāne, I. Ozoliņa

“Skolā bija brīnišķīgs skolotāju kolektīvs. Tas bija direktora auklēts un radīts nopietnam darbam. Skolotāju vidū bija tādi “dimanti” kā skolotāja Ilga Ivanova- bioloģijas skolotāja. Skolotāju pāris – Krūmiņi. Gunārs bija augstas klases

fizikultūras skolotājs un visa ciema sporta treneris un sirds ... “ (no grāmatas “Ilggadējais Naukšēnu vidusskolas direktors Oļģerts Treijs”)

Ilggadējais kolhoza “Naukšēni” priekšsēdētājs V. Skujiņš bija aktīvs sportists un sporta atbalstītājs.

“Pēc Jaunkārķu astoņgadīgās skolas beigšanas, iestājos Naukšēnu vidusskolas 9. klasē. Arī man divus gadus sporta skolotājs bija Gunārs Krūmiņš. Atceros viņu kā stingru un prasīgu skolotāju. Tā kā man sportot patika un nebija grūtības izpildīt tā laika normatīvus, tad par sportošanu ir tikai pozitīvas atmiņas. Tajā laikā īpaši spēlēja basketbolu, ko manā iepriekšējā skolā tikpat kā nespēlēja. Manas jaunās klases biedrenes bija basketbola komandas pamatsastāvā. Arī man gribējās apgūt šo spēli, lai gan augumā nebiju liels. Sākumā biju tikai rezerves spēlētājs. Kādā spēlē, kad rezultāts nebija labvēlīgs Naukšēniem, skolotājs veica spēlētāju maiņu un man nācās pierādīt savu prasmi. Pēc spēles saņēmu skolotāja uzslavu. No tā laika arvien biežāk varēju spēlēt pamatsastāvā.

Taču šajā stāstā interesantākais ir tas, ka mani sporta skolotāji Kārķos bija Ģirts Bišofs, Andris Dainis, bet Naukšēnos, pēc Gunāra Krūmiņa, Jānis Dombrovskis – visi bijušie Naukšēnu vidusskolas audzēkņi, labi sportisti un beiguši LVFKI.”

(Sarmīte Praudiņa Naukšēnu vidusskolas absolvente, Naukšēnu pagasta bibliotēkas vadītāja)

Apbalvo Jāni Dombrovski

Vispusīgs sportists Andris Dainis

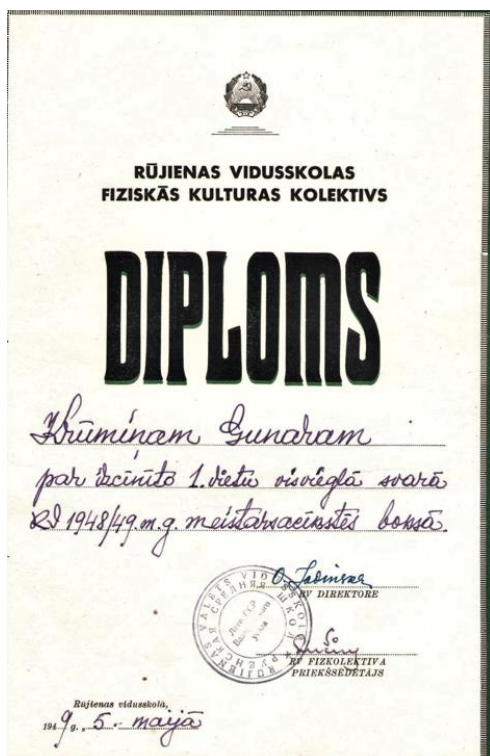

Apbalvojumu saņem Naukšēnu vidusskolas fizkolektīva padomes priekšsēdētājs Ģirts Bišofs

Gunārs Krūmiņš un sports.

Gunārs prata ne vien motivēt un trenēt citus, bet arī pats bija daudzpusīgs sportists.

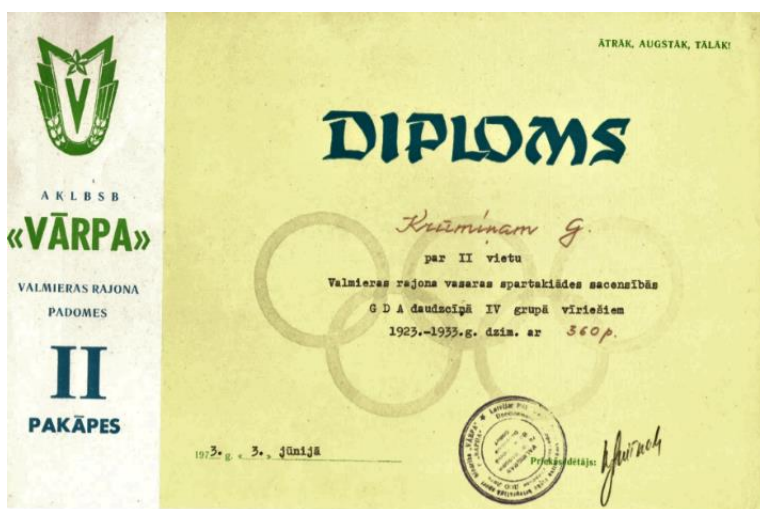
Kad laikraksta "Liesma" (26..07.2013.) žurnālists Jūlijs Cukurs vaicāja: "Kurš pašam bija sporta veids Nr. 1 ?" Gunāra atbilde: "Man tāda nav, kad strādāju skolā, attīstīju visus veidus, tajos pašos Naukšēnos bija gan basketbols, volejbols, orientēšanās, vieglatlētika un citi. Tādu sporta veidu, kurus būtu nolīcis malā un neattīstītu, man nav bijis." Jāsaka, ka arī pats Gunārs piekopus daudz dažādus sporta veidus. Par ko liecina saņemtie goda raksti, pareizāk - diplomi: basketbolā, volejbolā, vieglatlētikas disciplīnās, futbolā, galda tenisā, slēpošanā, šaušanā, vingrošanā, novusā, orientēšanās sportā un tūrisma tehnikā.

Pirmo diplomu Gunārs Krūmiņš saņem 1949. gada 5. maijā par izcīnīto 1. vietu visviegļā svarā meistarsacīkstēs boksa Rūjienas vidusskolā.

1954. gada 27. jūlijā GODA RAKSTS par sekmīgu uzstāšanos Vissavienības fizkultūriešu parādē Maskavā.

Protams, sportoja visa Krūmiņu ģimene. Arī sieva Līga Anitra bija daudzpusīga sportiste: volejbols, šaušana, peldēšana, vieglatlētika. ... Arī dēli Varis un Guntars tika iesaistīti dažādos sporta veidos. Abi dēli izvēlējušies savu dzīvi saistīt ar sportu.

Apbalvojumi.

Gunārs Krūmiņš ir saņēmis četrus PSRS mēroga apbalvojumus. Pirmais no tiem bija Vissavienības brīvprātīgo sporta biedrību arodbiedrību padomes Goda raksts (1964. gadā), kad pirmo reizi tika izcīnīts Ceļojošais sarkanais karogs par darbu kolhoza "Liesma" fizkolektīvā. 1967. gadā tas atkārtojās. Vēlāk saņemtās V.I. Ļeņina 100 gadu jubilejas un Darba veterānu medaļas, kuras bija masveidīgas, nelikās tik nozīmīgas, kaut arī visi jau nesaņēma.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Gunāru Krūmiņu apbalvoja divas reizes. 1967. gadā par raženu darbu republikas fiziskās kultūras un sporta attīstībā un 1974. gadā, piešķirot Latvijas PSR Nopelniem bagātā skolotāja Goda Nosaukumu.

Latvijas PSR BSB "Vārpa" un Arodbiedrību Centrālā Padomes Gunāru apbalvojušas pāri par 30 reižu, pie tam vērtējot viņa darbu kā lielu ieguldījumu fiziskās kultūra un sporta attīstībā republikas laukos.

Latvijas PSR Jaunatnes sporta centrs uzsvēris tieši viņa ieguldījumu Jaunatnes sporta attīstībā .

Rajonu – Rūjienas, Valkas, Valmieras BSB "Vārpa" rajonu padomes, Tautas deputātu padomes FK un SK, TIN un arī Tautas Deputātu padomes izpildkomitejas izteikušas pateicību ap 30 reižu.

Bez tam arī paša darba kolektīvi vairākkārt pateikušies par viņa darbu.

Apbalvojumi saņemti par darbu , sagatavojot skolēnus orientēšanās un tūrisma tehnikas jomā, par peldēt apmācības organizēšanu.

Vairākus gadus Gunārs Krūmiņš ir apbalvots kā uzvarētājs konkursā "Republikas labākā skola un labākā Tautas izglītības nodaļa fiziskajā audzināšanā".

Rezerves leitnants Gunārs Krūmiņš vairākkārt apbalvots ar Latvijas PSR kara komisariāta Goda rakstu par aktīvu piedalīšanos jauniešu militāri patriotiskā audzināšanā, kā arī par militāro sporta spēļu "Ērglēns" finālu tiesāšanu.

Gunāram Krūmiņam uzticēta liela sporta pasākumu organizēšana: Latvijas PSR 1963. gada spartakiāde, Latvijas

PSR arodbiedrību GDA vasaras daudzciņas 4. spartakiāde, BSB "Vārpa" patērētāju kooperācijas GDA vasaras spartakiāde, Valmieras 700 gadu jubilejai veltīto sporta svētku organizēšana, republikas vadošo darbinieku 2. sporta spēles, par ko saņēmis pateicību.

Visbeidzot saņemta Balva izglītībā un sveikts ar Mūža ieguldījumu sportā.

Vai tikai sports?

Gunārs bija vienmēr aktīvs. Arī brīvo laiku prata izmantot lietderīgi gan ar ģimeni, gan draugiem, gan domubiedriem.

Jaunībā viņam ļoti patika makšķerēšana un vēžošana. Tas, protams, no tēva, kurš jau ar mazo Gunāriņu kopā makšķerēja Umernieku pusē, vēlāk Pestavā un tad Rūjā.

Tā kā Baltkrievijā vēžu bija vairāk kā Latvijā, tad vēžot devās uz Baltkrieviju.

Gunāru saistīja arī meža lietas un suņuki. Mednieka gaitas uzsāka Naukšēnos, bet vēlāk pievienojās Valmieras kolektīvam. Kas tu par mednieku, ja nav sava suņa. Gunārs ļoti mīlēja savus sunīšus. Tie ir bijuši vairāki: Motors, Topsis, Holiks, kuru pēc pārceļšanās uz Valmieru nācās atstāt pie Naukšēnu mednieka, bet ikreiz, dodoties uz Naukšēniem, savu mīluli satika. Vēlāk no Cēsīm tika atvests suns Džonītis.

Par ekskursijām tuvām un tālām atmiņās dalās dzīvesbiedre Līga: “Pa saviem piecdesmit sešiem kopdzīves gadiem esam pabijuši pāri simtam šādos pasākumos. Tas mums ar Gunāru ļoti patika un gāja pie sirds. Ceļošanai izmantojām visādas iespējas: braucienus, ko organizēja rajona skolotājiem, republikas tūrisma biroja piedāvājumus, organizāciju rīkotās, izglītības darbinieku arodbiedrības un sporta biedrības piedāvātās. Arī paši iemācījāmies organizēt dažādus izbraucienus ģimenei un darba kolektīvam. Gunārs ceļojuma piezīmes noformēja un pierakstīja galvenās atziņas par šo braucienu.”

Protams, kā jau kārtīgam latvietim, tuvi bija dārza darbi un būvniecība. Ne tikai Naukšēnos, bet arī Valmierā pašiem savs dārzs, dārza māja, siltumnīca, kur aug augļu koki, ogu krūmi, dārzeni un puķes. Siltumnīcā Gunāra lolojums – dažādu šķirņu tomāti.

Savā 80 gadu jubilejas intervijas nobeigumā Gunārs teica: “Es vienmēr saku – tas vēl nav bankrots, ka vairs neēju medībās, ka man nav bises, ka man tagad nav mašīnas, bet ir taču sieva, ir bērniem spēcīgas ģimenes. Abi dēli dzīvē aizgājuši pa manu līniju. Man vienmēr veicies ar darba kolektīvu, ar priekšniecību, bet visvairāk paveicies ar ģimeni, kurā vienmēr esmu saprasts, kaut lielākā daļa brīvdienų pavadīts sacensībās un izbraukumos.”

Gunārs Krūmiņš ar saviem darbiem apliecināja, ka mērenība un tukšvārdība nebija viņam raksturīga.

Viņš izmantoja katru iespēju, lai izdarītu iecerēto. No viņa jūta ieinteresētību, cilvēcību, kas papildināta ar izcilu humora izjūtu.

Dzīve nekad neapstājas un iesāktais darbs paliek un turpinās ģimenē, draugos, kolēģos.

Krūmiņu ģimene – Gunārs, Guntars (sporta skolotājs), Līga (izcila sportiste) pasākumā Naukšēnu Cilvēkmuzeja 2015. gada aprīlī “Tā sportoja pirms 50 un vairāk gadiem”. Dēls Varis Krūmiņš (basketbolists, treneris, politiķis, sporta skolas direktors).

Izmantotie avoti:

- Gunāra Krūmiņa pieraksti un fotoalbumi par sportu Naukšēnu vidusskolā un Naukšēnu pagastā, kurus Gunārs nodeva Naukšēnu pagasta bibliotēkai. Līgas
- Anitras Kūmiņas apkopotie materiāli par Gunāru Krūmiņu.
- Raksti no laikrakstiem "Liesma", "Sports", "Darba Karogs", "Padomju Jaunatne" – no portāla Periodika.lv, datubāzes Lursoft Laikrakstu bibliotēkas NEWS.LV